

Kategoria

- Kultura

Rok 2020 i 2021 był trudnym rokiem dla wszystkich. Pandemia dała się również we znaki młodzieży, która odczuła ją w sposób szczególny. Skoro świat otoczony jest przez pandemię i ograniczenia a teatr jak i sztuka w ogóle najszybciej reagują na zmiany i poruszają problemy społeczne, trudno się więc dziwić, że spektakl, który powstał nawiązywał do tej właśnie sytuacji. Spektakl powstał więc z potrzeby wyrzucenia z siebie odczuć związanych z wydarzeniami roku 2020. To zbiór etiud nad którymi młodzież pracowała przez ostatni rok podczas prób w Muzeum Białoruskim w Hajnówce.

Tytułowe „Razkidanaje hniazdo” Janka Kupały napisane zostało w 1913 roku jako tragedia symboliczno-filozoficzna. Stanowi ono jedynie punkt wyjścia, nie jest przedstawieniem samego utworu. Odnosi się do współczesności i współczesnych problemów. Moment, w którym pisał Kupała swój utwór też był momentem kryzysowym. To był czas przed rewolucją, kiedy to ludzie stanęli też przed takim wydarzeniem, po którym nie było wiadomo co dalej. Co będzie i jak będzie wyglądało życie po, targały nimi niezliczone emocje. Wiadomo było, że nic nie będzie już takie same. Pojawiały się pytania, które mogą być również dziś aktualne- czy trzeba i co trzeba z tym wszystkim zrobić.

Spektakl zaczyna się od symbolicznej sceny- na ścianie z kartonów wyświetla się multimedialny montaż różnych zdarzeń z 2020 r. Jest tu i strajk kobiet, i zamieszki w Stanach Zjednoczonych, i wydarzenia na Białorusi. Ten natłok informacji, często tragicznych, smutnych - ich ilość przytłacza. W końcu mur z kartonów upada... I zaczynają się podnosić poszczególne pudła z ukrytymi w nich aktorami. Katony powoli poruszają się po scenie, jakby uczyły się chodzić, na początku po omacku błądzą, upadają, wpadają na siebie. W końcu udaje im się złapać za ręce, odnaleźć drugi karton- w którym tkwi inny człowiek, by móc uwolnić się, wyjść z ukrycia. Aktorzy na przemian chowają się w kartonach, to używają ich jako biurko i komputer do lekcji online, to przesuwiają je po scenie z kąta w kąt, to siłują się z nimi a nawet rwą na kawałki. Wymowna jest scena, w której jednak i tak każdy niesie swój karton na plecach.

Znamienne, że w spektaklu nie pada ani jedno słowo ze sceny. Jest ruch, gra z przedmiotem- głównie kartonem, głośna muzyka zagłuszająca myśli, multimedia, nawet nagrania zdalne z przykładowej lekcji. Aktorzy są na scenie, ale nie wchodzą ze sobą w relacje, nie ma między nimi dialogu. To w gruncie rzeczy spektakl o samotności i odizolowaniu.

Spektakl nie jest łatwy w odbiorze, każdy zrozumie go inaczej, każdy wyciągnie dla siebie inną wartość. Faktem jest, że oddziałuje na emocje, skłania do myślenia i refleksji, jest symboliczny i metaforyczny w formie.

Adaptacją i reżyserią spektaklu zajęła się Joanna Troc- od wielu lat artystyczna opiekunka Teatru z Muzeum Białoruskiego. Wystąpili uczniowie z liceum białoruskiego w Hajnówce: Szymon Bajko, Joanna Chomczuk, Marta Czurak, Oliwia Fedorów, Paweł Janucik, Kacper Keczyński, Mikołaj Keczyński, Ewa Kot, Maria Marczuk, Maria Tarasiuk. Udział w nagraniach wzięli gościnnie: Jacek Druźba, Jan Karczewski, Tewje Weygand.

Tych, którzy nie mieli możliwości obejrzenia spektaklu, informujemy, że po wakacjach jesienią będzie jeszcze taka możliwość. Zapraszamy do śledzenia komunikatów na naszej stronie www.muzeumbialoruskie.hajnowka.pl, oraz www.facebook.com/MuzeumBialoruskie .

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz budżetu miasta Hajnówka

Tekst/fot: Agnieszka Tichoniuk

Source URL:

<https://hajnowka.pl/aktualnosc/kultura/1551-razkidanaje-hniazdo-2020-premiera-najnowszego-spektaklu-teatru-z-muzeum>